Hatodik üzenet

Krisztusnak mint Isten elsőszülött Fiának testvérei

Igeolvasmány: 2Sám 7,12a. 14a;
Róm 1,3-4; 8,28-30; Héb 2,10-12; 1Kor 15,31. 36

I. „Feltámasztom utánad a te magodat. [...] Én leszek néki Atyja, és ő lészen Nékem fiam" – 2Sám 7,12a. 14a:

A. Ez a beszéd összhangban van Páléval a Róma 1,3-4 szakaszban, ami arról szól, hogy Krisztus mint Dávid magja Isten fiának bizonyíttatik az Ő emberségében feltámadásban.
B. A 2Sámuel 7. benső jelentősége az, hogy a Háromegy Isten bemunkálja Magát az Ő folyamatokon átment és kiteljesedett Háromságában az Ő kiválasztott népébe.
C. A Héberek 1,5b szerint, amely a 2Sámuel 7,14a igét idézi, Dávid magja Krisztus mint Isten elsőszülött Fia, aki istenséggel és emberséggel egyaránt rendelkezik – Héb 1,5a. 6.
D. A *te magod* a 2Sámuel 7,12a igében és a *Nékem fiam* a 14a. versben arra utal, hogy Dávid magja Isten Fiává fog válni, vagyis egy emberi mag egy isteni Fiúvá fog válni – Róm 1,3-4.
E. Ez arra utal, hogy Isten szándéka az Ő ökonómiájában az, hogy emberré tegye Önmagát azért, hogy az embert Istenné tegye életben és természetben, de az Istenségben nem.
F. Ez az ige Dávid magjának Isten Fiává válásával kapcsolatban folytatódik és határozottan kibontakozik az Újtestamentumban – Mt 22,41-45; Jel 22,16.

II. A Cselekedetek 13-ban Pál azt mondja, hogy „ígéret szerint ennek a [Dávid] magvából hozta elő Isten Izraelnek Megmentőül Jézust" (23. vers [Csia]), és hogy Isten teljesen betöltötte ezt az ígéretet „feltámasztván Jézust: mint a második Zsoltárban is meg van írva: Én Fiam vagy Te; ma nemzettelek Téged" (33. vers):

A. A 32. és 33. versben azt látjuk, hogy Krisztus mint Isten elsőszülött Fia meg volt ígérve az atyáknak, és Isten Jézus feltámasztásával betöltötte ezt az ígéretet.
B. A feltámadás az ember Jézus egy megszületése volt:
   1. Őt Isten nemzette az Ő feltámadásában, hogy Isten elsőszülött Fia legyen sok testvér között – Róm 8,29.
   2. Ő az örökkévalóságtól fogva Isten egyszülött Fia volt – Jn 1,18; 3,16.
   3. A testet öltése után, feltámadás útján Isten Őt az Ő emberségében nemzette, hogy Isten elsőszülött Fia legyen – Héb 1,6.
C. Pál képes volt meglátni az Úr feltámadását a Zsoltárok 2,7-ben: „Én Fiam vagy Te; Én ma nemzettelek Téged":
   1. Pál a *ma* szót Úr feltámadásának napjára alkalmazza.
   2. Ez azt jelenti, hogy Krisztus feltámadása az Ő megszületése volt Isten elsőszülött Fiaként.
   3. Jézus, az ember Fia, a halálból való feltámasztatása révén Isten Fiának született; ennélfogva az, hogy Isten feltámasztotta Jézust a halálból, nem volt más, mint az, hogy Ő nemzette Őt, hogy az elsőszülött Fia legyen – Csel 13,33.
D. Testet öltés révén Isten egyszülött Fia Magára öltötte az emberséget, és az Isten-emberré lett (Jn 1,14. 18; Lk 1,35); majd a feltámadásban ez az Isten-ember Istentől az Ő Elsőszülöttjévé született (Csel 13,33; Héb 1,6; Róm 8,29):
   1. A testet öltés előtt Isten egyszülött Fiának nem volt meg az emberi természet; egyedül az isteni természet volt az Övé.
   2. A feltámadásban Isten elsőszülött Fiáé az emberi természet és egyben az isteni természet is.
E. A feltámadása révén Krisztus megszületett, hogy az elsőszülött Fiú legyen, és ugyanakkor született meg az összes hívője is, hogy Isten sok fia legyenek – 1Pt 1,3; Héb 2,10:
   1. E sok fiú között egyedül az Elsőszülött Isten egyszülött Fia – 1Pt 1,3; Héb 2,10.
   2. Istennek ez az egyszülött Fia, az Ő feltámadt emberi mivoltában, Isten elsőszülött Fia is – Róm 8,29.

3. Az Elsőszülött istenséggel és emberséggel egyaránt rendelkezik, és mi, az Ő hívői mint Isten sok fia, is birtokában vagyunk az emberi természetnek és az isteni természetnek egyaránt – 2Pt 1,4.

III. ***Dávid magjának Isten Fiává válása*** **beszél arról a folyamatról, amelyben Krisztus feltámadás által Isten elsőszülött Fiának bizonyíttatik – 2Sám 7,12-14a; Róm 1,3-4; Mt 22,45; Jel 22,16:**

A. Pál azt mondja, hogy el volt választva Isten evangéliumára, amelynek tárgya Isten Fia, ami azt mutatja, hogy Isten evangéliuma nem más, mint a fiúság evangéliuma Krisztus Teste valóságáért – Róm 1,1. 3-4; 8,28-30; 12,5.

B. A Róma 1,3-4 jelenti a 2Sámuel 7,12-14a igében szereplő tipológiai prófécia beteljesülését; ez felfedi annak misztériumát, hogy Isten emberré vált azért, hogy az embert Istenné tegye életben és természetben, de nem az Istenségben:

1. Testet öltés által Krisztus, Isten egyszülött Fia az Ő isteni mivoltában (Jn 1,18), felöltötte a hústestet, az emberi természetet, amelynek semmi köze nem volt az istenséghez; az emberi mivoltában Ő nem volt Isten Fia:
   a. Jézus az emberi mivoltában Dávid magja volt, egy emberi mag volt, amely Isten régi teremtéséhez (óemberéhez – Róm 6,6) tartozott – Kol 1,15b.
   b. Amikor Krisztus meghalt a kereszten Dávid magjaként az emberi mivoltában, akkor Ő megfeszítette az óembert a régi teremtéssel együtt, megsemmisítette az ördögöt, kárhoztatta a bűnt a hústestben, és elítélte a világot – Róm 6,6; Héb 2,14; Róm 8,3; 2Kor 5,21; Jn 3,14; 12,31.
2. A feltámadásban az Ő embersége megistenesült, „megfiúsult", ami azt jelenti, hogy Ő Isten Fiává vált nemcsak az isteni mivoltában, hanem az emberi mivoltában is – Róm 1,3-4:
   a. A feltámadásban Isten Fiának bizonyíttatott, Isten elsőszülött Fiává tétetett, aki egyaránt birtokában van az istenségnek és az emberségnek – 8,29.
   b. A megfeszítés volt a legjobb út arra, hogy Ő megbizonyíttasson, megdicsőíttessen, feltámasztasson:
      1) Ha egy mag meghal azáltal, hogy eltemetik a talajban, akkor végül hajtani, növekedni és virágozni fog, mert a mag életének működése annak halálával egyidejűleg beindul – Jn 12,23-24.
      2) Az istenség, a szentség Szelleme, Krisztusban működésbe lépett az Ő halálában, és a feltámadásban Ő Isten Fiaként „kivirágzott".
      3) A hústeste szerint Ő megfeszíttetett, de a Szelleme szerint Ő erőssé, nagyon aktívvá, tétetett, hogy az istenséget Krisztus emberségébe tegye, és így istenivé tegye azt; ezt jelenti bizonyíttatni, és ez nem más, mint fiúsítani – 1Pt 3,18.
   c. Krisztus emberségét a szentség Szelleme, Krisztus istensége, megbizonyította, megjelölte és felemelte; ilyen módon Krisztus embersége felemeltetett az istenségbe; vagyis Krisztus újra megszületett az Ő emberségében, hogy Isten elsőszülött Fia legyen – Csel 13,33:
      1) Krisztus volt az Első, aki feltámadásban újjászületett – Róm 8,29:
         a) Az Ő embersége az Ő anyja méhében született meg; az emberi volt, és nem lehetett Isten Fiának tekinteni, hanem csak az ember Fiának.
         b) Krisztus feltámadása felemelte az emberségét, és az istenségét beletette ebbe az emberségbe; így e feltámadás által az Ő embersége újonnan született, hogy Isten Fia része legyen.
      2) A prototípus Isten elsőszülött Fia, és a reprodukció Isten sok fia, a prototípus tagjai, hogy ők legyenek az Ő Teste, amely az Új Jeruzsálemben teljesedik ki – 1Pt 1,3.

IV. ***Dávid magjának Isten Fiává válása*** **beszél arról a folyamatról, amelyben mi feltámadás által Isten sok fiának bizonyíttatunk – Héb 2,10-11:**

A. Krisztus már Isten Fiának bizonyíttatott, de mi még mindig a bizonyíttatás folyamatában vagyunk, a fiúsításunk, megistenesülésünk, folyamatában – Róm 8,28-29.

B. Isten Fiának élete bele lett ültetve a szellemünkbe – 10. vers:

1. Nekünk most, a földbe elvetett maghoz hasonlóan, át kell mennünk a halál és feltámadás folyamatán – Jn 12,24-25.
2. Ez azt okozza, hogy a külső ember felemésztődik, de lehetővé teszi a belső életnek, hogy növekedjen, kifejlődjön, és legvégül kivirágozzon; ez a feltámadás – 1Kor 15,31. 36; 2Kor 4,10-12. 16.
3. Minél inkább növekedünk életben az életben való átformálódásunkért, annál inkább Isten fiainak bizonyíttatunk:
   a. Ahhoz, hogy növekedjünk, az Úr felé fordult szívre és Őiránta színtiszta szívre van szükségünk – 3,16. 18; Mt 5,8; 2Tim 2,22.
   b. Ahhoz, hogy növekedjünk, az ige hamisítatlan tejével és kemény eledelével kell táplálkoznunk – 1Pt 2,2; Héb 5,12-14.
   c. Ahhoz, hogy növekedjünk, szükségünk van a megajándékozott tagok öntöző munkájára – 1Kor 3,6b; Jn 7,37-39; Péld 11,25.
   d. A környezetünkben lévő minden dolog révén és a kudarcaink által a csúnya énünk lerombolódik, és az Úrnak nagyobb lehetősége van a bensőnkben munkálkodni – Róm 8,28-29.
   e. Egy nap ez a folyamat be fog fejeződni, és az örökkévalóságig ugyanolyanok leszünk, mint Krisztus, Isten elsőszülött Fia, a szellemünkben, lelkünkben és testünkben – 1Jn 3,2; Róm 8,19. 23; 948. ének, 2. strófa.

C. A feltámadásban Krisztus az emberi mivoltában Isten Fiának bizonyíttatott, és egy ilyen feltámadás által mi is abban a folyamatban vagyunk, amelyben Isten fiainak bizonyíttatunk – Róm 8,11:
   1. A bizonyíttatásunk, fiúsulásunk, megistenesülésünk, folyamata a feltámadás folyamatát jelenti négy fő szemponttal – megszentelődéssel, átformálódással, áthasonulással és megdicsőüléssel – 6,22; 12,2; 8,29-30.
   2. A megbizonyíttatás folyamatának kulcsa a feltámadás, amely nem más, mint a bennünk lakozó Krisztus mint a felkelő Szellem, a megbizonyító Szellem, az élet ereje a szellemünkben – Jn 11,25; Róm 8,10-11; Csel 2,24; 1Kor 15,36; 5,4:
      a. Sürgősen meg kell tanulnunk, hogyan járjunk a szellem szerint, élveznünk kell és meg kell tapasztalnunk a megbizonyító Szellemet – Róm 8,4. 14.
      b. Minél inkább megérintjük a Szellemet, annál inkább megszentelődünk, átformálódunk és megdicsőülünk, hogy Istenné váljunk életben és természetben, de az Istenségben nem, Krisztus Teste felépítéséért az Új Jeruzsálem kiteljesítéséhez – 1Kor 12,3; Róm 10,12; 8,15-16; Gal 4,6.

V. Isten célja, hogy az Ő elsőszülött Fia sok testvérét létrehozza az Ő kifejeződésére:

A. A Róma 8,29 elmondja nekünk, hogy Isten eleve elrendelt minket, hogy áthasonuljunk az Ő Fia képére, hogy Ő lehessen „az Elsőszülött sok atyafi között."

B. Az egy csodálatos tény, hogy az Elsőszülöttnek sok testvére van – Mt 28,10; Jn 20,17.

C. Krisztus az Elsőszülött istenséggel és emberséggel, és mi vagyunk az Ő sok testvére emberséggel és istenséggel; az Elsőszülött és a sok fiú egyaránt ugyanattól az Atya Istentől született feltámadásban.

D. A Héberek 2,11 azt mondja, „A Megszentelő és a megszenteltek Egytől valók mindnyájan, ezért nem szégyenli őket testvéreinek nevezni."

E. Az Elsőszülött a prototípus, mi pedig a „tömegtermelés" vagyunk; Krisztus a modell, az öntőforma, a minta, és Isten Őbelé tett minket, hogy az Ő képébe formálódhassunk.

F. Az Ő sok testvéreként mi most az éretté válás folyamatában vagyunk – az Ő képére hasonulunk.

G. A Héberek 2,12, idézet a Zsoltárok 22,22-ből, azt mondja, „Hirdetem a Te nevedet az Én atyámfiainak, a gyülekezetben énekkel dicsőítelek Téged."

H. A Héberek 2,12 szerint a gyülekezet nem más, mint Isten elsőszülött Fia testvéreinek testületi összetétele két természettel és két élettel, amelyek összekapcsolódtak és összeelegyedtek.

© 2026 Living Stream Ministry